

**Citește
Biblia
într-un an!**

*O Biblie uzată
de mult citit este
semnul unui
suflet bine hrănit.*

Săptămâna 22

D, 24 iul. – 2 Sam. 9-11; Ioan 15; Ps. 119:49-64; Prov. 16:1-3.
L, 25 iul. – 2 Sam. 12; Ioan 16; Ps. 119:65-80; Prov. 16:4-5.
Ma, 26 iul. – 2 Sam. 13; Ioan 17; Ps. 119:81-96; Prov. 16:6-7.
Mi, 27 iul. – 2 Sam. 14-15; Ioan 18:1-24; Ps. 119:97-112; Pv. 16:8-9.
J, 28 iul. – 2 Sam. 16; Ioan 18:25-19:22; Ps. 119:113-128; Pv. 16:10-11.
V, 29 iul. – 2 Sam. 17; Ioan 19:23-42; Ps. 119:129-152; Prov. 16:12-13.
S, 30 iul. – 2 Sam. 18-19; Ioan 20; Ps. 119:153-176; Prov. 16:14-15.

Să ne rugăm pentru...

... copiii bisericii care

vor pleca mâine în tabără.

Dumnezeu să le dea un timp frumos, să îi însoțească în toate activitățile pe care le vor desfășura și să-i ajute să-și umple inimioarele de prezența Sa! Domnul să binecuvânteze și **învățătorii care îi vor însoți** în tabără pe micuți; El să le dea răbdare, putere și har de Sus pentru a avea cu toții un timp deosebit în mijlocul naturii.

*“**Tubesc pe Domnul, căci El aude glasul meu, cererile mele. Da, El și-a plecat urechea spre mine, de aceea-L voi chema toată viața mea.**”*
(Psalmul 116:1-2)

(continuare din pag. 3)

Datorită credinței sale și faptului că a predicat Evanghelia în ciuda restricțiilor impuse de regele Carol al-II-lea, Bunyan va înfrunta închisoarea pe o perioadă de 12 ani, timp în care va scrie faimoasa carte „*Călătoria Creștinului*”. Această carte este considerată cartea cea mai citită din istoria literaturii după Biblie. Cartea a fost tradusă în peste 120 de limbi și este răspândită în lumea întreagă. Considerată o capodoperă a literaturii universale, această lucrare duce cu sine un mesaj etern – mântuirea omului păcătos, prezentând drumul creștinului spre cer cu toate pericolele și încercările pe care trebuie să le înfrunte.

...preluat și adaptat din „*Eroi ai Credinței*” de *Ciprian Muntean*

Vă stau la dispoziție pentru nevoile dumneavoastră spirituale:

Pastor **Nelu Filip**: tel. 0745-306431
Prezbiter **Sandu Guler**: tel. 0722-510842
Prezbiter **Doru Hrisuc**: tel. 0768-108583
Diacon **Romică Florescu**: tel. 0721-644073
Diacon **Flavius Măguran**: tel. 0740-450238
Diacon **Eusebiu Stănilă**: tel. 0722-800691

SERVICIILE BISERICII

DUMINICĂ : 9 - 12 Serviciu divin
18 - 20 Serviciu divin
MARȚI : 18 - 20 Seară de rugăciune
JOI : 18 - 20 Serviciu divin

Colectivul de redacție:

Teo Laze, Dana Popa, Ramona Codrea, Andreea Homoșdean, Andreea Fiț, Ildiko Trică, Corneliu Hepeș.
Pentru materiale, sugestii și propuneri, așteptăm să ne scrieți la adresa de e-mail buletin.duminical@yahoo.com

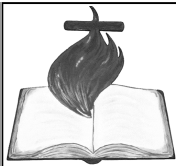
ATENȚIE!

◆ Dacă ai citit acest buletin și te-ai simțit zidit sufletește, ia-l și dă-l unui prieten care are nevoie de Dumnezeu. Nu-l arunca sau nu-l lăsa aruncat pe vreun raft din camera ta!

◆ În cazul în care ai “pierdut” un număr al buletinului și ai vrea să îl citești, intră pe www.poartacerului.ro, la secțiunea *Resurse*.

Timisoara – str. Banu Mărăciune nr.25 tel. 0256-472002

BISERICA POARTA CERULUI

“O poartă deschisă către ceruri”

*“Să aveți
sare în
voi
înșivă...”*

(Marcu 9:50b)

„Voi sunteți sarea pământului...”

Cunoaștem din proprie experiență importanța sării. Nu cred că cineva, dacă ar fi pus să aleagă între o mâncare gustoasă la care s-a adăugat sare și una fără sare, ar alege-o pe cea nesărată. Domnul Isus, în Predica de pe Munte, rostește în dreptul ucenicilor: „*Voi sunteți sarea pământului*”. Cu alte cuvinte, voi sunteți cei care dați acestei lumi gustul, voi aduceți savoare! Nu așteptați ca zahărul sau miera să dea gustul potrivit mâncării! Nu așteptați ca cei necredincioși să stârmească în voi pofta de viață, speranța, bucuria, acesta e rolul vostru! Iată ce privilegiu și ce responsabilitate uriașă! Astfel, copiii Domnului primesc puterea de a săra, de a evidenția aroma adevăratei vieți.

Domnul Isus ne avertizează cu privire la un pericol: sarea nefolosită se umezește și își pierde puterea de a săra. Dacă privim sarea ca fiind ucenicii Domnului, iar apa ca fiind cei necredincioși, vom putea observa două reacții. Rezultatul fiecăreia depinde de atitudinea sării. Dacă sarea este pasivă, stă frumușel în borcanul ei, cu timpul apa îi va fura puterea de a săra, cu posibilitatea ca niciodată să nu o mai poată dobândi. Pe de altă parte, dacă sarea alege să se dizolve în apă – aici, bineînțeles, toți am sări în sus spunând că ar fi cea mai greșită mișcare, doar că aici, dizolvare nu înseamnă pierderea esenței, ci folosirea proprietăților – ea va impregna astfel apa cu gustul său. Aparent, o atitudine pasivă ferește sarea de pericolul de a-și pierde forma inițială, la fel cum s-a gândit și preotul că-și va mânji frumoasa robă cu sângele samariteanului, devenind necurat. Dar sarea care alege să moară? Să renunțe la ce este pentru un scop măreț, acela de a da gust (adică sens)? Biblia spune că nu este dragoste mai mare decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi. Dar dacă și-o dă pentru dușman, străin și rob? Isus ne-a iubit atât de mult, încât S-a dezbrăcat de strălucirea Sa pentru a da gust (esență) vieții noastre.

Chiar dacă, de cele mai multe ori, va trebui să renunți la timpul tău, la banii tăi, la statutul tău pentru a da gust vieții oamenilor din jurul tău, nu cred că este un preț prea mare, știind că Cineva, înaintea ta, a făcut mult mai mult pentru tine. Iar dacă am fost chemați la o misiune așa de specială, haideți să facem tot ce ține de noi ca cei din jur să guste adevărata savoare a vieții. **Să fim sare!** (*Andreea Farkas*)

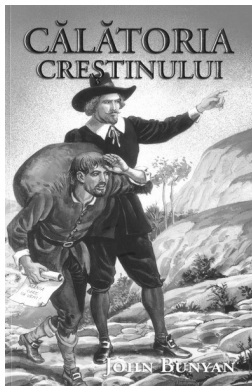
Mărgăritare

În casa Tâlcuitorului, grupul de creștini întâlniră următoarea privesc: într-o încăpăre se afla un om care putea privi numai în jos și avea o greblă în mână. Deasupra capului său stătea cineva cu o coroană cerească în mână, pe care ar fi dorit să i-o dea în schimbul greblei, dar omul acesta nici nu se uita în sus, nici nu lua seama la cunună, ci grebla de zor, adunând la un loc paie, surcelele și praful...

Tâlcuirea este imaginea unui om interesat doar de lucrurile pe care le dă lumea aceasta. Grebla simbolizează simțul lui lumesc și faptul că el mai mult ia seama să strângă paie, surcelele și praful de pe pământ, decât să facă ceea ce dorește Cel care

are cununa cerească în mână; înseamnă că cerul pentru unii este numai un basm și că iau ca adevărate numai lucrurile de pe pământ. Faptul că omul poate să se uite numai în jos arată că, după ce lucrurile pământești au cuprins cu putere inima cuiva, îl înde-părtează definitiv de Dumnezeu.

„O, izbăvește-mă de această greblă de adunat gunoiaie!”
„...rugăciunea aceasta a fost uitată de multe vreme, până când a ruginit – „Nu-mi da bogăție!” (Pv. 30:8) este rugăciunea, pe care o spune doar un om din zece mii. Paie, surcele și praf sunt lucrurile cele mari după care năzu-iesc oamenii de azi.”

(adaptare din „Călătoria Creștinului” de John Bunyan)

Stropi de înțelepciune

Nu poți umbla în sens opus celui voit de Cristos și totuși să ai părtășie cu El.

Desparte-te de toți aceia care s-au despărțit de Dumnezeu!

Să ne pierdem viața pentru Isus—în slujba Lui—căci și El Și-a pierdut-o pentru Tatăl.

Câteodată trebuie să simți fiorul tovărășiei fiarelor sălbatice pentru ca să știi să pui preț pe tovărășia lui Dumnezeu.

Cea mai importantă parte a vieții veșnice este pentru noi viața pe care o trăim acum, căci de felul cum trecem această treaptă depinde veșnicia.

Richard Wurmbbrand

Urăm “La Mulți Ani!” în umblarea cu Domnul celor care își serbează ziua de naștere săptămâna viitoare:

Duminică, 24 iulie
Naomi Ignat
Valentina Oproiu
Alexia Ursu
 Luni, 25 iulie
Dorina Florescu
Ramona Jurmescu
Alina Nicola
 Marți, 26 iulie
Rodica Cristea
 Miercuri, 27 iulie
Ramona Buga
Denisa Gherasim
Cătălin Graure
Dorin Lazău
Marinela Prisneac
Ana-Maria Semerean
 Joi, 28 iulie
Patricia Debora
Hepeș

“Da, El este stânca și ajutorul meu, turnul meu de scăpare; nicidecum nu mă voi clătina.”
 (Psalmul 62:6)

Eroi ai credinței - John BUNYAN (1628 - 1688)

„Maiestate, eu aș da cu plăcere toată știința mea în schimbul darului de vorbire al acestui predicator.”

John Bunyan este un cunoscut scriitor și predicator englez din secolul al XVII-lea, autorul celebrei alegorii biblice *The Pilgrim's Progress* (*Călătoria Creștinului*). A stat mulți ani în închisoare datorită ideilor teologice predicate, loc în care a scris cea mai mare parte a acestei cărți. *Călătoria Creștinului* nu este izvorâtă doar dintr-o imaginație deosebit de bogată, ci și din experiența de viață a autorului care a trecut el însuși prin fiecare situație descrisă în această carte. Mesajul cărții a cunoscut diverse ilustrări printre care și un film realizat în anul 2008 — *Pilgrim's Progress*.

John Bunyan s-a născut în anul 1628 în Elstow, un sat din Anglia, a avut parte de o educație modestă și de o viață bulversată de neazuri. Ca tânăr, a fost prins în tovărășia unor prietenii rele, care l-au depărtat de Dumnezeu, motiv pentru care conștiința îl muștra adesea. De aceea, în timpul nopții, era înspăimântat de vise îngrozitoare, iar în orele când era treaz, se gândea la starea sa și la judecata viitoare. Încă de tânăr, a simțit că Dumnezeu îi protejează viața. În mai multe situații remarcabile, el își amintește cum Dumnezeu a intervenit într-un mod miraculos: „Odată am căzut în mare și de abia am scăpat de la înec. Cu o altă ocazie, am căzut din barcă în râul Bedford. Altă dată am fost recrutat ca și soldat să asediez Leicesterul. Unul dintre însoțitorii mei s-a oferit să meargă în locul meu și, în timp ce stătea planton, un glonț l-a nimerit direct în cap și l-a ucis pe loc.”

La vârsta de 19 ani, Bunyan s-a căsătorit cu o femeie virtuoasă, dar săracă, a cărei singură zestre erau două cărți creștine lăsate de tatăl ei când a murit: „Cărarea omului simplu către cer” și „Practicarea evlaviei”. Cei doi au citit adesea împreună aceste cărți, iar tânărul soț a găsit pe paginile lor ecolul dorințelor sale adânci care, în ciuda nepăsării sale, nu l-au părăsit niciodată cu adevărat. De asemenea, într-o zi, a întâlnit un grup de femei sărace care „Stăteau în fața unei uși, la soare, vorbind despre lucrurile lui Dumnezeu. Ele discutau despre o nouă naștere – lucrarea lui Dumnezeu din inima lor, cât și despre modul în care au fost convinse de starea lor mizerabilă datorată naturii umane. Vorbeau totodată despre modul în care Dumnezeu le-a cercetat sufletele prin dragostea Sa arătată în Domnul Isus. Cu astfel de cuvinte și promisiuni se îmbărbătau, se înviorau și se sprijineau una pe alta în fața ispitelor celui rău.” Bunyan a mers atunci mai departe hotărât să obțină și el această nouă cunoaștere. A participat regulat la întâlnirile acestor oameni săraci, învățând tot mai mult despre propriile sale deficiențe și căutând lumina. „Starea și fericirea acestor oameni săraci din Bedford mi s-a înfățișat sub forma unui vis sau a unei viziuni. I-am văzut ca și cum ar fi fost așezați pe culmea luminoasă a unui munte înalt, înviorați de razele plăcute de soare, în timp ce eu tremuram de frig în mijlocul unor nori reci, înghețați, plini de zăpadă și întunecați. Am văzut totodată între mine și ei un zid care înconjură muntele. Sufletul meu tânjea să treacă prin acel zid, cu gândul că dacă aș fi reușit, aș fi ajuns în mijlocul lor și aș fi găsit mângâierea căldurii raiate de soarele lor.”

Bunyan a devenit un creștin bucuros, însă vremea conflictelor nu trecuse încă. În următorii cinci ani, Bunyan a fost productiv atât în ceea ce privește vorbirea, scrisul cât și preocuparea sa ca gânditor. Oamenii se adunau în număr foarte mare pentru a-l asculta. Era atât de cunoscut și apreciat încât John Owen, un renumit teolog din vremea aceea, mergea deseori să-l asculte. Regele l-a întrebat pe acesta din urmă cum de o persoană instruită ca și el se interesează de predicile unui simplu tinichigiu. La această întrebare, Owen a răspuns: „Maiestate, eu aș da cu plăcere toată știința mea în schimbul darului de vorbire al acestui predicator.”

(continuare în pag. următoare)